

drages, ligesom der ved en ny Pensionering regnes med en fælles Pension for de to Tjenester i Stedet for med to selvstændige Pensioner. Dette er udtrykt i Lovforslagets § 5.

I §§ 7, 8, 9 og 10 foreslaas der Ændringer i de gældende Arbejdstidsregler i Centraladministrationen. Her er den gældende Arbejdstid nu 6 Timer, men i Lovforslaget foreslaas 7 Timer, hvortil kommer den Arbejdsforøgelse, der er af tilfældig Karakter, som de vedkommende Tjenestemænd maa være villige til at paatage sig, naar det kræves. Analogisk skulde saa 7 Timers Arbejdsdagen gennemføres ogsaa i andre Statskontorer. Det vil altsaa ses, at det er en forøget Arbejdsydelse, der paalægges Tjenestemændene i Centraladministrationen og i de Administrationskontorer, som skal behandles analogisk med disse. Det kunde synes noget strengt saa kort Tid efter, at dette Forhold er ordnet ved Lov, at gaa til en saadan Udvidelse, men hverken Sparekommissionen eller Regeringen har ment, at dette kunde undgaas, thi det faktiske er jo, at ved de gennemførte Tjenestetidsregler bliver Arbejdstiden ikke lidt forøget i de store Etater og i forskellige andre Statsvirksomheder, som disse Bestemmelser kommer til at gælde for. Det er sket navnlig ved den skarpe Sondring mellem mere og mindre effektivt Arbejde. Ligeledes er der ved Formindskelse af Betalingen for de særlige Ydelser af forskellig Art skabt en væsentlig mindre Indtægt for Tjenestemænd i vedkommende Etater. Naar dette er sket, og naar Tjenestemandsoverorganisationerne er gaaet ind herpaa, har man ikke fundet, at man kunde gøre Holdt overfor Centraladministrationen og de Administrationskontorer, som skal ligestilles med dem. Man har ment, at den almindelige Stramning af Arbejdsvilkaarene ogsaa maatte gælde her, men samtidig erkender man, at der i Centraladministrationen foreligger en Del særlige Forhold, som der maa tages Hensyn til, hvorfor der er foreslaaet forskellige Undtagelser fra Regelen om de 7 Timer.

Jeg skal særlig her paapege et Forhold, som maa siges at have Betydning, ikke blot for de vedkommende Tjenestemænd selv, men for Statstjenesten i det hele. Det er dette, at en Del af de yngre Tjenestemænd, Sekretærer og Fuldmægtige i Centraladministrationen, har en vis Adgang til at have Bibeskæftigelse. Dette har Betydning ikke blot for vedkommende Tjenestemænd selv, for hvem

det er en kærkommen og undertiden nødvendig Indtægt, men det har ogsaa en væsentlig Betydning for Statsadministrationen i det hele. Jeg mener ikke, det vilde være noget heldigt Forhold, om man strammede Reglerne saaledes, at man afskar de vedkommende fra Bibeskæftigelser af denne Art. Jeg kan nemlig ikke anse det for ønskeligt, at de Tjenestemænd, der skal gennemføre Lovene og skal gøre Arbejdet i Centraladministrationen, ikke faar en større Erfaringskreds end den, de kan faa ved Arbejdet i selve Centraladministrationen. Der vil derved komme en vis skematisk Virkelighedsfjernhed over dem, som ikke er heldig. Dernæst maa man ogsaa erindre, at vi netop fra Centraladministrationens Kontorer tager og maa tage de Tjenestemænd, der skal gaa ud i Landet paa de vigtigste overordnede Tjenestemandsposter. Det er ikke heldigt, at de kommer ud i en saadan Virksomhed, uden at de har haft Lejlighed til at se noget som helst andet af, hvorledes Samfundet arbejder, end hvad der kan ses indenfor den røde Bygnings Mure. Det er særlig Arbejdet paa Sagførerkontorer, man fra Centraladministrationens Side maa lægge Vægt paa, fordi de unge Tjenestemænd ved Arbejdet der faar et overmaade alsidigt Indblik i Samfundets Virken paa forskellige Omraader. Men der er ogsaa andre Virksomheder, hvor man kan høste megen nyttig Bærling. Det er jo ret almindeligt, at Centraladministrationens Tjenestemænd har en Bibeskæftigelse, et Arbejde et Par Timer daglig i Overskyldraadet, i Overskatte- raadet, i den overordnede Værgeraads- Administration og i en Række Virksomheder af lignende Art. Dette har vi ikke ment det rigtigt at afskære, og hertil sigter de forskellige Undtagelsesbestemmelser, som er indført i Lovforslaget. Nedsættelse til 5 Timer kan tilstaas for en kortere Aarrække, naar en Tjenestemand har Sagførerfuldmagt, og en lignende Afvigelse kan tilstaas for Beskæftigelser af anden Art, f. Eks. dem, jeg før nævnte, men da kun efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg. Det er jo ikke Meningen her, at hvert enkelt specielt Tilfælde som Regel skal indbringes for Folketingets Finansudvalg. Regelen tænkes nærmest praktiseret saadan, at Finansudvalget skal give sin Tilladelse til, at Dispensationerne kan finde Anvendelse ved denne eller hin Art af Beskæftigelser. En lignende Nedsættelse paa 5 Timer kan tilstaas, naar det Hjemmearbejde, der er paalagt Tjene-